

RORATNIK (1) *sb m*

G pl rorątnik(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ironiczne, obraźliwe określenie katolika przez protestanta: Gdzie też [Dionizjusz] [...] y to twierdzi: iż y oná mowá [...] nie byłá mowá łámego Bogá oycá/ [...] ále byłá Anielńka [...]. Gdzie też zaráz zbija dumę [profńą X*(iędza)* K*(anonika)* y iego Roratnikow/ [...] ktorzy przez kierz gorájący [...] rozumieią dziewictwo P. Máryey. *CzechEp* 263.

LWil